

פברואר 2009 שבת תשס"ט

בכפר

www.kfar-shemaryahu.muni.il

עלון המועצה המקומית כפר שמריהו

העדליידע המסורתית,
לילדי כפר שמריהו, רשפון וגליל ים
תיערך ביום שבת 07.03.2009
הכינו את התחפושות

פברואר 2009
שבט תשס"ט

ברכת ראש המועצה

תושבי כפר שמריהו היקרים,

בימים אלה אנו נהנים מפריחה יפיפיה בשטחים הפתוחים על הרכס הכורכרי במרכז הכפר, עם זאת קיימת בנו חרדה גדולה לעתיד משק המים ולהשלכות המחסור על עתיד גינות הנוי, הדשאים ואיכות החיים. בשנים האחרונות חלה ירידה בכמות המשקעים המזינים את עתודות המים בארץ, ובכלל זה את אקוויפר החוף, ממנו אנו שואבים. השנה החלטנו, שגיליון ט"ו בשבט של "עלון בכפר" יעסוק לא רק ביפי הטבע אלא אף בסכנות משימוש עודף במים שפירים ובחוסר תשומת לב לכמות המים שאנו צורכים.

בשנים האחרונות פועלת המועצה להתאמת אופי הצמחייה בשטחים הציבוריים למחסור ולעדכון תוכניות הגינון וההשקיה בהתאם: כל העצים שאנו נוטעים הם מן הסוג המאפיין את ארץ ישראל, ולאחר שנתיים אינם זקוקים לתוספת השקיה. אנו מטפחים את האחו הטבעי על ידי זריעה והטמנת פקעות של פרחי בר, שצמחו כאן במשך אלפי שנים ומתבססים על משקעים מהטבע. ערוגות הנוי בצדי הדרכים הוסבו ובמקום שתילים עונתיים, הצורכים השקיה מרובה, שתלנו צמחיה רב שנתית, הצורכת פחות. בד בבד הכשרנו את הערוגות וריבדנו אותן במעטה של חלוקים או טוף לצמצום האידוי.

בטווח הארוך, נפעל לשימוש במים אפורים (מי מקלחת מסוננים) ובמים מטהורים להשקיית שטחים חקלאיים או שטחי נוי גדולים. הנושא יקבל מענה בתכנון ובהתקנת קו מים מטהורים ממתקן הטיהור של הרצליה לשטח החקלאי ומשם, במידה ונקבל היתר ממשרד הבריאות, גם לשטחי הגינון. ברמה היישובית, חובת החיסכון במים אינה רק שאלה של עלות מול תועלת, במושגים כספיים. אם לא ננקוט פעולות יזומות להקטנת הצריכה, נעבור את המכסה ובצד ייקור במחיר המים ניאלץ להגביל שימושים. לתפיסתנו, היערכות מושכלת תמנע מאיתנו את הצורך ליבש לגמרי את הכפר. שהרי איננו מצוויינים להפוך למדבר.

אנו פועלים לצמצום הצריכה לצרכי הציבור: בשנת 2007 צרכנו לצרכי ציבור (השקיה ושימושים במבני ציבור) כ-33,000 מ³ ובשנת 2008 צרכנו כ-25,000 מ³. אנו שואפים לצמצם את הצריכה הציבורית בשנת 2009 לכדי 20,000 מ³. הקשבה לטבע והיערכות מושכלת בצריכה הציבורית והפרטית, יאפשרו לנו למצות את כמות המים הגבולית העומדת לרשותנו. תושבי כפר שמריהו מתבקשים לשתף פעולה ולהקפיד על שימוש ראוי ומידתי במים שפירים. בשם המועצה המקומית כפר שמריהו ובשם אגודת המים, אני מודה מראש על שיתוף הפעולה.

שלכם,
דרור אלוני
ראש המועצה המקומית
כפר שמריהו

בכפר

עלון המועצה המקומית כפר שמריהו

עריכה וכתביבה: שרון דור-בן חורין

דוא"ל: sharon@adpr.co.il

צילומים: מאיר פרוינדליך, אירית איתני,

יוספה כהן.

חומר לעיתון נא להעביר למשרדי המועצה

פקס: 09-9505385

או קרן היסוד 13, מיקוד 46910

אתר אינטרנט: www.kfar-shemaryahu.muni.il

דואר אלקטרוני: lishka@kfar.org.il

ט"ו בשבט בגני הילדים

ביום שישי ה-6 בפברואר חגגו כל ילדי הגנים בכפר את ט"ו בשבט בנטיעות בחורשה הצפונית. לאחר מכן הוזמנו ילדי גני תאנה ורימון יחד עם הוריהם לסדר ט"ו בשבט בליווי המורה למוסיקה נדב רבין.

העמותה למען הכלל

מאת: שרון דור-בן חורין

כדי לקבוע פגישה עם שלוש נשים עסוקות מאוד שמנהלות קריירה ביום-יום, הייתי צריכה לנסות כמה פעמים עד שבסופו של דבר הצלחתי לפגוש שתיים מהן. השלוש הן ארנה גלפנד, פפוש טפרסון ורותי אוריאל, שלושתן תושבות ותיקות בכפר, שביד רמה מנהלות עמותה גדולה ונדיבה - העמותה למען הכלל.

לבתי. בנוסף הן חילקו שש מאות חבילות של ציוד אישי לחיילי פיקוד העורף שהיו מוצבים בישובי עוטף עזה לרווחת התושבים ו-1,000 חבילות של ציוד אישי, בעיקר אמצעי חימום לחיילי גולני שהשתתפו בלחימה. "לצערנו לא עמדנו ביעד המתבקש, נדרשנו ל- אלפיים חמש מאות חבילות אבל לא היו לנו מספיק תרומות למימון הכמות הדרושה". כשמדברים עם רותי ופפוש קל להיסחף אחריהן בהתרגשות הגדולה שאוחזת בהן כשהן מספרות את סיפוריהן הרבים. "זה התינוק שלנו", הן אומרות ובגאווה גדולה מספרות איך כל בני משפחותיהן כולל הבעלים, הילדים והנכדים, נרתמים לעזרה בכל פעם שצריך.

בנוסף, הן אומרות, "יש הרבה אנשים טובים ויוזמים בכפר שעוזרים לנו באיסוף, באריזה ובהובלה בפרויקטים השונים לאורך כל שנות הפעילות. אנו זוכות לעזרה וסיוע מראש המועצה ומחברי המועצה והעובדים, כל בקשה שלנו נענית בחיוב. גם ביה"ס המקומי תורם את חלקו, הילדים אוספים מספר פעמים בשנה חטיפים ודברי מתיקה לילדים והם תורמים לנו את עודפי הכספים שנשארים מהפעילויות השונות שהם מקיימים".

כל זאת בסימן "ילדים למען ילדים". לסיכום הן אומרות כי החשיבה המנחה אותן היא המעורבות החברתית. "אנחנו לא יכולות להרשות לעצמנו לשבת בבועה של ביתנו ולאמר 'זה נורא מה שקורה מסביב' מבלי לעשות מעשה. דווקא אנחנו, שנחשבים פה בכפר לאזור של אוכלוסייה חזקה, מאמינות שניתן ואפשר לעזור ויש לנו אחריות על מה שקורה כאן בארץ בכדי לייצר מציאות טובה יותר", הן מסכמות.

"לאחרונה לאור המצב הכלכלי הקשה הדרישות המתדפקות לפתחנו מתרבות ואילו התרומות שאנו מקבלות פוחותות וזה מעורר אצלנו דאגה רבה ליכולת שלנו להמשיך לקיים את רמת הפעילות החשובה".

תרומות עבור פעילויות העמותה ניתן להעביר בברכה גדולה לפפוש (טל' 09-9564468 050-5210713 ולרותי (טל' 09-9580877 / 052-3635379).

אצלה עוד מבית הוריה. על נושא הקשרים עם הקהילה הנזקקת וקשרי החוץ של העמותה אחראית רותי אוריאל, שנמצאת בקשרים הדוקים עם מנהלות ויועצות החינוך בארבעה בתי ספר בעיר, שמפנות אותה לילדים הנזקקים. ארנה, מהנדסת תעשייה וניהול במקצועה, לקחה על עצמה את נושא המלאי והנהלת החשבונות ובנתה תוכנה במחשב שמאפשרת לנהל את כל המלאי. בעליהן, דורון גלפנד ויולי ירדני, בעלים של משרד רואי חשבון, לקחו על עצמם לנהל את כספי העמותה וכל הקשור בכך בהתנדבות.

הפעילות שלהן רבה ומגוונת. בחלקן הן קשורות לצו השעה. כך לדוגמה, בפורים האחרון נסעו לשדרות במשלחת של שמונה כלי רכב גדולים מהכפר עמוסים בכל טוב: צעצועים, משחקי קופסא חדשים שנרכשו למטרה זו ומזון שנועד לחלוקה למשפחות נזקקות. בנוסף, הן עברו בין חנויות המכולת השכונתיות בשדרות, וכיסו חובות של אלפי שקלים במרכולים ובצרכניות. פרויקט נוסף הוא של חגית הולין, תושבת הכפר ואמא לילדים קטנים שאספה תרומות מההורים הצעירים בכפר, רכשה שבע מאות וחמישים תחפושיות, וארזה באהבה רבה ע"פ ההתפלגות לבנים ובנות לפי ההנחיות שקיבלה ממח' החינוך של שדרות.

"ביקרנו בארבעה עשר גנים וחילקנו את התחפושיות לילדים בהתרגשות רבה", הן מספרות. לפני חצי שנה הן גם הקימו חדר מוסיקה בעיר שדרות המאפשר לילדים ליהנות משעורי מוסיקה. "משפחת ברנד, יבואני 'ימאהה' בישראל ותושבי הכפר, תרמו לנו 10 אורגניות ואנחנו לקחנו מורה למוסיקה שאנחנו ממנות את שכרה החודשי, מסבסדות את השעורים, שיפצנו את החדר והתקנו את האורגניות ואנו מתחזקות את המתקן". וכל זאת במימון של משפחות חנוך ומאור שחגגו לאורי וגם לעמנואל יום הולדת שמונים והקדישו את המתנות כתרומה לעמותה. במלחמת לבנון השנייה הן הוציאו 6700 חבילות של ציוד אישי לחיילים שהשתתפו בלחימה, בעיקר תרומות מתושבי הכפר, בסך של כ- 1/2 מיליון שקלים, על כך הן מתגאות מאוד. לאחרונה ב"נופרת יצוקה" הן נתבקשו לספק מאה סלי מזון טרי ויבש לקשישים סיעודיים בשדרות. את הרכישה הן ביצעו בשדרות ובאמצעות ארגון לב אחד והרב של חבד במקום חילקו את הסלים

פגשתי את רותי ופפוש בעיצומו של יום עבודה. בין טלפונים בנושאי מציאת בתים לטלפונים בנושאי תרומה, הקדישו לי השתיים שעה מזמןן ומרצן כשברק גדול בעיניהן, מספרות בהתלהבות ואהבה על העמותה אותה הן הקימו לפני 10 שנים. חברו אליהן: הדסה ירדני, דורית בנטוב, שרהלה לוכסמבורג, נורית מנור, רוני סווירי, רויט גיא, רותי אפלברג, טלי צדר, מיקה קרן, קארי רכטר ודבורה ריבר. "ההתחלה הייתה מקרית", מספרת רותי אוריאל. "פפוש ואני הכרנו דרך הילדים. פפוש היא דמות מוכרת בקהילה שעסוקה היתה תמיד בהתנדבות ובתרומה, ובחנוכה שנת 1999 פנו אליה מארגון "לתת" בהרצליה בבקשה לארגן תרומת מוצרים עבור סופגניות לנזקקים. שיתפנו פעולה וראינו כי ישנה היענות גדולה בקרב תושבי הכפר, ומכאן הכל התחיל".

פפוש, אשה נמרצת ופעילה, מספרת כי לאחר שנאספו התרומות היא יצאה להביא אותן בעצמה לארגון "לתת". "נכנסתי אליהם למשרדים ופשוט קנאתי", היא מספרת. "הסתכלתי על המקררים העמוסים כל טוב והארגזים שמכחים למשלוח וחשבתי לעצמי שאנחנו יכולות לעשות יותר טוב בלי ממשלה, עירייה ומשכורות". העמותה הוקמה בשנת 2000.

לאחר שראו את הפוטנציאל הקיים ברוח ההתנדבות של אנשי כפר שמריהו, הוחלט להקדיש את פעילות העמותה למען צרכים של ילדים. "יש הרבה מאוד צרכים לילדים ממשפחות חלשות", אומרת אוריאל, "הבנו שיש באפשרותנו להשפיע ולהניע מהלכים באופן ישיר ואישי, מה שאני קוראת - סיוע ישירות לוריד". כיום מנהלות השלוש את העמותה בלא הוצאות, מה שמאפשר להן לקבל פטור ממס כמו כל ארגון גדול, למרות שהן אחת מהעמותות הקטנות בארץ. כל התרומות שנאספות בנדיבות רבה מתושבי כפר-שמריהו, ממויות, נארות ונוברת באופן ישיר למימון הפעילויות השונות ולאריזות מזון לילדים ממשפחות נזקקות בהרצליה.

את סלי המזון המכובדים הן מעבירות לבתי הספר מדי חודש בחודשו מאז שהעמותה קיימת. מולן עומדות מנהלת ביה"ס והיועצת שבעצה אחת עם העמותה מחליטות מי זכאי לעזרה ודואגות לחלוקת המזון. על איסוף התרומות והקשרים עם הקהילה אחראית פפוש, בעלת רוח נתינה גדולה שקיימת

בשנים האחרונות נמצאת ישראל במשבר מים חמור הנובע מהידלדלות מקורות המים במדינה. הידלדלות המקורות הינה כתוצאה ממספר שנות בצורת רצופות ומעיכובים בהקמת מתקנים להתפלת מים ולטיפול במקורות מים שאיכותם נפגעה כתוצאה מגידול בכמות החנקות וגידול במליחות במי תהום, בעיקר באקוויפר החוף. מקורות אלו, תחת מדיניות אחרת, ניתן היה להכשיר למים שפירים. כיום, בעקבות המשבר הגדול, הוקמה ועדת חקירה לבדיקת מחדלי העבר ולגרום לכך שהממשלה תפעל ותקצה משאבים להתגברות על המחסור שנוצר במים. בינתיים, ובשל העובדה שתהליך הקמת מתקני התפלה נמשך מספר שנים, אנו מצויים לחסוך במים בכל התחומים.

אם ישנם כאלו המאמינים שצרת רבים חצי נחמה, הרי שהמחסור במים הוא בעיה עולמית שהולכת ומחמירה. לפי סקר של האו"ם, במאה שנים האחרונות הביקוש למים היה פי שניים משיעור גידול האוכלוסייה וזאת בעיקר בגלל העלייה ברמת החיים. כיום כשליש מאוכלוסיית העולם מתגוררים באזורים בהם יש מחסור במים, ועד שנת 2025 מעריכים ששני שלישי ימצאו באזורים הסובלים ממחסור במים.

לצערנו, בישראל המצב חמור, ומקורות המים שלנו המשמשים הן את החקלאות, הן את הצריכה הפרטית והן את התעשייה נמצאים בסכנת הכחדה:

● אגן הכנרת, בדצמבר 2008, נמצא ברמה של 214.37- מעט מאוד מעל הקו השחור שמתחתיו לא ניתן לשאוב, וחמשה וחצי מטרים מתחת למפלס העליון שהוא 208.80-.

● מי תהום באקוויפר ההר ואקוויפר החוף, שנמצאים אף הם בהידלדלות הולכת ונמשכת.

הברירות היחידות שנותרו הן התפלת מי ים, שמהווה כיום את המקור העיקרי המאפשר להשלים את המחסור במים שפירים. לצערנו, בגלל עיכובים בהקמת מתקני התפלה אנו נמצאים כיום במחסור המים הנוכחי; ומים מושבים, מי ביוב שמטוהרים במתקני טיהור בדרגות שונות ומשמשים בעיקר לחקלאות אך לצערנו לא מספיק, וכיום החקלאים הינם הצרכן הגדול ביותר שנפגע. הפתרון הוא להשקיע יותר במתקני טיהור ובאמצעי הולכה לשטחי הגידול כמו השפדן שמטהר את מי השופכן של גוש דן ומוביל אותם עד לנגב הצפוני.

לנוכח המחסור במים בשנה הקרובה, הכריזה רשות המים על אזור כפר שמריהו והסביבה כאזור קיצוב. תעריפי המים הועלו בצורה ניכרת ובוטלו ההקצבות לגינון. ההשלכה היא, שאם התושבים לא ישמרו על משמעת מים ויחרגו מהקצבות המים, עלולה רשות המים לפעול לכך שהם יפעילו או יתירו לנו להפעיל את הבארות המהוות את מקור המים בכפר, רק מספר שעות ביממה. אפשרות נוספת היא שרשות המים תאכופ עלינו להתחבר לתשתית חברת מקורות, שהמים שלהם לא באיכות ולא בטעם של המים שמופקים מהבארות שלנו.

חשוב וניתן לחסוך בתחום הצריכה הביתית, ע"י התקנת אביזרים חוסכי מים ומגבילי ספיקה, קוצבי מים לגינה, התאמת מערכות השקיה לגידולים והתאמת ההשקיה למזג האוויר. הכנרת כמעט הגיעה לקו השחור ואסור שיתר המקורות יגיעו למצב זה, לכן הפתרון בידינו באמצעות החיסכון האישי של כל אחד ואחת מאיתנו במים.

פעילות אגודת המים השיתופית כפר שמריהו

אגודת המים השיתופית בכפר שמריהו הוקמה בשנת 1936 ע"י מייסדי הכפר כשכל בעל משפחה רכש מניה באגודה. כיום משמשים חברי האגודה יורשי המייסדים והיא מנהלת ע"י הנהלה אשר נבחרת באספה כללית אחת לשנה ופועלת בהתנדבות.

אגודת המים מפיקה ומספקת מים לצרכנים בכפר. היא מתפקדת כמעט כספים סגור. כל ההון שנוצר מיועד לפיתוח משק המים ותפקידה לפתח, לספק ולתחזק את מתקני המים והתשתית באופן רציף ובאיכות לפי דרישות משרד הבריאות ורשות המים. על בקרת איכות המים בכפר אחראי משרד הבריאות באמצעות הוראות ותקנות, שהאגודה מקפידה לבצע. הפיקוח על איכות המים מתבצע ע"י ביקורות דיגום מים תקופתיות, החל מביקורות חודשיות ועד ביקורות כימיות תלת שנתיות. בנוסף, נעשות ביקורות מיוחדות במקרים של חשש מזיהום. רשות המים אחראית על ההוראות ועל התפעול השוטף של מתקני המים, ובכל שנה מקציבה מים לחקלאות ולצריכה ביתית וציבורית אותה האגודה רשאית להפיק.

צוות האגודה כולל מנהל אחזקה שאחראי על כל נושא תפעול מערכת הספקת המים, מזכירת אגודה, אשר אחראית על ניהול המשרד, הפקת חשבונות, בדיקת תכניות בניה וקשר עם ספקים ונותני שירותים ומנהלת חשבונות.

המים המסופקים לתושבי הכפר על-ידי האגודה מגיעים משלוש בארות הנמצאות במזרח הכפר. שתיים מהבארות מספקות מים לצריכה ביתית והשלישית, השואבת מים משכבה גבוהה יותר מאשר השתיים האחרות, מספקת מים לחקלאות בלבד, היות שכמות החנקות במים גבוהה מעל המותר למי שתייה.

בהמשך שוקלת אגודת המים לבצע תהליך של טיוב מי הבאר השלישית, מותנה באישורים של הרשויות המוסמכות. גם בשעות חרום האגודה אחראית על הספקת המים לישוב, לרבות חלופות בעת קריסה. נציגי האגודה חברים בוועדת מ"ח המקומית, קשורים ומפוקחים ע"י הרשות האחראית. במקרה של הפסקת אספקה ברשת החשמל, שתי הבארות המספקות מים לצריכה ביתית מופעלות באמצעות גנרטורים. בנוסף, קווי המים בכפר מחוברים להרצליה ורישפון ובעת חרום יכולים לקבל או לספק להם מים.

בשנים האחרונות השקיעה האגודה משאבים רבים במיחשוב, באוטומציה ובבקרה, והכל כדי ליעל ולספק לצרכנים שרות אמין ויעיל הן בתחום אספקת המים והן בשירותי המשרד. לדוגמה - כל הבארות מופעלות מרחוק באמצעות מחשב, כשכל תקלה גדולה מועברת מיידית לאיש האחזקה באמצעות הטלפון הסלולרי. כמו כן נרכשה מערכת קריאת מונים מרחוק (אלחוטית) המתקדמת ביותר מסוגה, שקוראת את צריכת המים ומתריעה על צריכה חריגה. הונהג נוהל ייחודי בו איש האחזקה מודיע כל יום לצרכנים שלגביהם קימת התרעה, ולשמחתנו הצרכנים בודקים ובד"כ מאתרים נזילות או מחשבי השקיה פתוחים וכו'.

מערכת ההתקשרות לצרכנים שנרכשה, מאפשרת את תגובתם המהירה של התושבים וחסכת הוצאות ומים. יש לציין שהודות להתקנת המערכת ותחזוקה יעילה של מערכות המים של האגודה פחת המים במתקני האגודה עומד על 4% בלבד, מהנמוכים במדינה.

עוד בנושא המיחשוב לרווחת התושבים, נרכשה תכנת גבייה, שהותאמה לצרכניו הייעודיים ותפקידה לקלוט את נתוני המונים ולהפיק חשבוניות בהתאם לפרמטרים של כל צרכן. נוסף לכך, תוכנת הגבייה מעבירה את כל הנתונים הרלוונטיים, מיידית, לתוכנת הנהלת החשבונות.

האגודה משקיעה ומשתתפת במימון פעילות לחיסכון במים. היא מימנה רכישת מיכלי איזון עבור ברכת השחייה של אגודת הספורט, שתפקידם לטהר ולמחזר כמויות מים שנחסכים. האגודה פועלת לחינוך לחיסכון בבית הספר היסודי באמצעות פרויקטים של איסוף מי גשמים ושימוש בהם לצרכים המותרים. בשנים הקרובות תוחלף כל הצנרת הציבורית לצנרת פלדה - בטון.

ההחלפה תתבצע במקביל להנחת הביוב המרכזי ותמונן מכספי האגודה. העלות המוערכת היא של כ-5 מיליון שקלים. התכנון והפיקוח ייעשה ע"י מהנדס המים של האגודה. כמו כן, התחייבה האגודה לסייע במימון הביוב המרכזי בסכום של 10 מיליון ש"ח ולקבל על עצמה, כחלק מהסכם שיתוף פעולה עם המועצה, הפעלה ואחזקה של מערכת הביוב המרכזי. אגודת המים פועלת למען ובשיתוף תושבי כפר שמריהו ומוכנה לסייע בכל הקשור בחסכון במים ולקבל הצעות מהתושבים.

ניתן לקבל ייעוץ נוסף באגודת המים בכפר שמריהו בטל. 09-9560815.

מים מישראל לסין

איך לקיים גינה בעיתות משבר המים

מאת: זהר לפיד

כבר נאמר ונכתב רבות על מצוקת המים הקריטית בארץ, וזאת עקב ירידה מתמשכת בכמויות המשקעים במהלך השנים, כשהשנה מסתמן שגרעון המשקעים יהיה חמור עוד יותר.

כולנו טיפחנו במהלך השנים גינות לתפארת סביב בתינו מתוך הכרה כי לקיומה של הגינה יש השפעה חיובית על איכות החיים ואנו מבליים בגינה ובמרפסת חודשים רבים בשנה. אלא ששעת משבר עתה ונחוץ להגנים כי משאב המים אינו בלתי מוגבל. אך יש כאלה המתעלמים מהבעיה וצורכים מים ללא כל מגבלה בתואנה כי אגודת המים בכפר חייבת לספק את צריכת המים שלהם ללא כל הגבלות, ועלות מחיר המים הגבוהה אינה מהווה גורם עבורם. אך יש להתארגן בהתאם למגבלות ולא רק מפני שיצאה הוראת החוק לאיסור השקיית גינות, אלא גם מתוך הכרה במצוקת המים במישור הלאומי.

את הגינה ניתן לשמר למרות המגבלות, אך עם מספר שינויים: התקנת מחשב השקיה הינה צו השעה, מכיוון שהוא מאפשר לשלוט על צריכת המים במדויק על פי צורכי הצמחים השונים ולא על פי הערכה שלנו. בתקופת החורף והאביב אין כל בעיה לא להשקות את הדשא - רוב סוגי הדשא נמצאים 'בתרדמה' קרי ללא צימוח. כמו כן, טמפרטורת האוויר והקרקע נמוכה יחסית ולכן אידוי המים מהקרקע ומהדשא קטן, ומעט הגשמים שיורדים מצליחים להרטיב את הדשא. לא כך הדבר בחודשי הקיץ עת ההתאדות מרובה. ישנם זני דשא שיסבלו מחוסר מים ונלולים להתייבש לחלוטין, כגון 9090 פולום ודרבן. בזנים קוקיה, בופלו ואל טורו ניתן להפחית את מרווחי ההשקיה לפעם בשבועיים-שלושה. אומנם הם לא ייראו במיטבם אך יתאוששו לקראת החורף הבא. את הדשא בגינתי חדלתי להשקות מחודש אוקטובר, והוא עדיין ירוק (הדבר קשור גם בסוג הקרקע - בקרקע חמרה חרסיתית אחיזת המים בקרקע ממושכת יותר וזמינה לדשא לאורך זמן רב יותר).

לגבי עצים בוגרים, אין חשש מאי השקיה מספר חודשים בשנה. עצים שעומק שורשיהם מגיע למספר מטרים קולטים את המים מהעומק וכך מספקים את תצרוכת המים שלהם, כגון ברושים, ערערים, דקלים ופיקוסים. שיחים ובני שיח שעומק בית השורשים שלהם אינו רב, ניתן להשקות רק כאשר הם מגלים אותות צימאון (התקפלות של העלים). הבעיה העיקרית היא עם צמחים חד שנתיים - פרחי עונה, המחייבים השקיות תכופות יותר. פתרון להשקיות השיחים ופרחים עונתיים הוא בהשקיה באמצעות טפטפות, כשכל צמח מקבל את המים מטפטפת הנמצאת בסמוך לו (רוב הטפטפות נותנות 2.4 ליטר לשעה או טפטפת נעץ הנותנת 1 ליטר לשעה). מצאתי פתרון לשתילת פרחי עונה - בעציצים, אדניות וכדים. הגינה פורחת לא פחות. פתרון נוסף להקטנת איבוד מים הוא בחיפוי הקרקע בין הצמחים ע"י שבי עץ בעובי של כ-10 ס"מ, או חיפוי בטוף אדום או שחור. חיפוי בחלוקי נחל יפה אך פחות יעיל.

במהלך הזמן ניתן להחליף חלק מהצמחים "הבזבזניים" במים בצמחים "חסכניים" יותר, ודוגמה לכך ניתן לראות בגן המקיף את מגדל המים הישן, בדרך הבאר, בו נעשה שימוש בברושים שונים, ערערים, יוקות, דרצנות, ציקסים ועוד מינים שונים, כשצמחים אלה ירוקי עד כל השנה ואינם נשירים.

ייעוץ נוסף ניתן לקבל באגודת המים בכפר שמריהו בטל. 09-9560815. זהר לפיד משמש כמנהל הגנים בחברת גני יהושע, ותושב כפר שמריהו.

מאת: שרון דור-בן חורין

בצרפת שם הייתה מפקדת בית"ר ומשם התחילו להתארגן לאלטלנה.

השלב הבא במסעו היה הנסיעה לישראל לאחר הכרזת האו"ם. הדרך לנער "סיני" עם דרכון פולני לפלשתינא לא הייתה ממש אפשרית באותם ימים, אבל ההחלטה לנסוע הייתה חזקה מהכול. "החלטנו שנלך לשגרירות אנגלית נבקש ויזה לפלשתינא ונקבל, מספר מילר, לעגו לנו אבל היינו נחושים. נגשנו לשגריר סין וביקשנו לחזור לסין ארץ הולדתנו ואכן קיבלנו ויזה איתה הלכנו לשגרירות האנגלית. התלבשנו יפה, שפשפנו את הדקדוק ובאנו לשגריר הבריטי בבקשה שייאפשר לנו לחזור לסין דרך פלשתינא, זה הצליח". בפברואר '48 לפני קום המדינה, הגיעו השניים לפלשתינא וחברו לאנשי האצ"ל, אלו העבירו אותם כמה קורסים, ובסיומם שולחים אותם חזרה לסין להקים סניף אצ"ל עם לוחמים שבנחאי. דרך הודו חזרו השניים לסין והגיעו לנחאי, שם הם פגשו יהודים רבים, שהגיעו כפליטים מאירופה לאחר מלחמת העולם השנייה.

מילר ומרינסקי מתחילים לארגן קבוצת בית"ר אותה יאמנו וידריכו במטרה לרכוש אוניה עליה יעלו כולם ויגיעו כלוחמים חזרה לפלשתינא דרך עקבה (אילת) ומשם יחברו לצבא וישחררו את הנגב. הרעיון נגזר מהר לאחר כשלוש האלטלנה והשניים מוצאים עצמם מחפשים משימה חדשה. "החלטנו שאם מבצע גדול לא אפשרי נעשה זאת בקטן, והחלטנו להעלות קבוצות קטנות של אנשים לישראל. דרך ארה"ב לא היה אפשרי כי האמריקאים לא אפשרו, כך שהאפשרות היחידה שנתורה הייתה דרך ארצות ערב במטוסי צבא ישנים של 8 אנשים".

הקבוצה הראשונה שמתארגנת בפיקודו של סם, מצליחה להשיג דרכונים ספרדים, שקבלו אישור לנסוע ולהצטרף ללגיון הזרים. "אני מוביל את הקבוצה הראשונה, כך הכל חמישה אנשים, אנחנו טסים דרך עיראק, נוחתים בה וממשיכים בהצלחה לפריז. בצרפת אני מצליח לעבור את מעבר הגבול בהצלחה אבל יתר חברי הקבוצה מיד נתפסים, אני כמובן חוזר אחורה ומצטרף אליהם. החזיקו אותנו לילה בשדה תעופה ולמחרת בבוקר העבירו אותנו לשר הפנים, (ג'ורג' מוך, קומוניסט וידיד היהודים) שנותן לנו ניירות צרפתיים. בדצמבר 48 אני שוב בארץ וחודשיים אחרי מצטרפת אלינו הקבוצה השנייה מסין אותה מוביל חברי, אריה מרינסקי".

קבוצת היהודים מסין, שכללה שלושה עשר גברים התגייסה לפלמ"ח. למעל מ-60 שנים עברו מאז והקבוצה מקפידה לשמר את הקשר ומקיימת מדי עשר שנים מפגש הכולל את החברים החיים ואת בני משפחותיהם של אלו שהלכו לעולמם ושל החברים הנמצאים. סם מילר ורעייתו חנה גרים עם בתו ונכדיו בכפר. בנו, סגן שאול מילר ז"ל נפל במלחמת יום הכיפורים, בקרב בחוה הסינית והוא בן 21.

סם (שמואל) מילר, איש עסקים תושב כפר שמריהו מזה 40 שנים, הוא דמות מוכרת, אבל לא רבים יודעים כי סיפורו התחיל ונמשך בסין.

מילר הוא איש עסקים מצליח בסין, שם הוא מנהל פרויקט גדול להתפלת מי ים. אוכלוסיית סין מונה כ-1.3 ביליון בני אדם, מתוכם כ-300 מיליון חיים במחסור גדול במים, נתון, שממקם את המדינה במקום ה-13 ברשימת המדינות המחסורות מים. לדעתו, התפלת מי ים הינה הפתרון היחיד, המעשי, לא רק עבור הסינים אלא גם עבור מדינת ישראל, בה מקורות המים הולכים ונעלמים. עבור מילר החזרה לסין כאיש עסקים הינה סגירת מעגל, שהחל לפני 81 שנים בהיולדו בסין, בה התבגר, התחנך והפך לנער יהודי ציוני. משם יצא למסעו הגדול בשנת 1948 לישראל כחבר במחתרת האצ"ל.

סיפור חייו של מילר מתחיל בשנת 1928 בעיר טיאנד'ין, שבסין אליה הגיעו הוריו דרך חרבין, מרוסיה ומפולין. העיר חרבין ריכזה אליה, בתחילת המאה שעברה, יהודים רבים. העיר הסינית, הממוקמת בין שתי ערים רוסיות היוותה בית, בתחילת המאה העשרים, עבור סוחרים רבים, אשר השתתפו בבניית הרכבת הרוסית, העוברת בקו זה. אביו, שעסק בסחר עצים (עדני רכבת), עזב את משפחתו בוורשה, הגיע לעיר והתיישב בה. בעשור השני של אותה מאה לאחר המהפכה הבולשביקית הגיעו אליה יהודים רבים נוספים ובמהרה הפכה עיר זו בסין לאזור בו הקהילה היהודית מנתה כ-50 אלף איש והייתה חלק מתוך קהילה רוסית גדולה, שמנתה כמאה אלף רוסים, שהפכה לקהילה סגורה ומשמעותית בעיר. הוריו הכירו בחרבין ובמהרה, עם בתם הבכורה, האחות של סם, עברו לטיאנד'ין, עיר נמל משגשגת.

סם נולד וגדל בה וקיבל חינוך בריטי. כילד ונער יהודי הוא השתייך לקבוצת הנוער בית"ר ובהמשך הצטרף כחבר לארגון האצ"ל. חברו הטוב בילדותו היה אריה מרינסקי (לימים עורך דין ששמו נודע בישראל בפרשת קסטנר). עם מרינסקי החליטו שני הנערים לעלות לישראל ולהצטרף לאצ"ל. על האצ"ל הם שמעו דרך סיפורים שסיפרו יהודי העיר על אליהו לנקין (מפקד האלטלנה), שאף הוא היה מיוצאי סין.

מרינסקי ומילר, שניהם מחזיקים בדרכון פולני, קיבלו ויזה טרנזיט לאיטליה ויצאו מסין לאחר מלחמת העולם השנייה, בשנת 1947, בטיסה של מטוס DC4 לנאפולי. "הדבר הראשון שהלכנו לחפש בנאפולי היה יהודים, ממתנה בית"ר כמובן", מספר מילר, לא הכרנו אז אף אחד, חיפשנו ומצאנו את הרב, אשר הפנה אותנו למחנה בית"ר ברומא. ברומא הגענו למחנה וביקשנו לפגוש את לנקין, שהיה המפקד באותה תקופה. צחקו עלינו אבל בסופו של דבר הצלחנו להעביר לו מסר שהגענו כל הדרך מסין, מהבית. לנקין גייס אותנו והעביר אותנו כמה קורסים צבאיים של לחימה וחבלה, פגשנו אותו לאחר מכן

אשל קליינהאוז, מנהל בית הספר העל יסודי חוף השרון, מסכם מחצית ראשונה

שישה חודשים בדיוק לאחר התחלת תפקידו כמנהל בית הספר העל יסודי חוף השרון, אני נפגשת שוב עם אשל קליינהאוז. בפעם הראשונה שפגשתי את אשל הוא היה לקראת התחלת תפקידו החדש, משולבה מאוד, מנסה לא לפגוע בכל מה שנעשה בבית הספר בשנים האחרונות ויחד עם זאת להביא בשורה חדשה ומרעננת לתלמידי בית הספר, לסגל בית הספר וגם להורים אותם הוא רואה לא פחות חשובים בהצלחה.

בהשוואה לשבע מאות ושמונים כיום. בשנה הבאה מתוכננת להיפתח לראשונה חמש כיתות במקום ארבע, בכיתה ז'. אנחנו נערכים גם במישור הפדגוגי וגם באמצעות תכניות בינוי ושינויים לתוקף החל משנת הלימודים הבאה כמו: הוצאת המעבדות מבניין חטיבת הביניים למבנה חדש, מרווח ומתאים יותר. במקום המעבדות נפתח כיתות לימוד חדשות ונפתור את בעיית הצפיפות הקיימת.

בפעם האחרונה שנפגשנו אמרת כי "בית הספר הולך להיות בין הטובים ביותר בארץ בתוך שנים ספורות", איך אתה מסכם אחרי חצי שנה בתפקיד?

אני חושב שרוב הגורמים המעורבים כיום בבית הספר, המוצעות האזוריות, ההורים, משרד החינוך, וכמובן המורים, מעוניינים בהצלחת המערכת ונרתמים. ובסה"כ אנחנו בדרך הנכונה להגשמת החזון הבית ספרי המדבר על מציאות לימודית ללא ויתור על חינוך ערכי ויצירת עוגן קהילתי במקום. השילוב הזה של מוצעה אזורית המשקיע בחינוך, הורים מעורבים ואכפתיים, תלמידים נעימים וטובים, ומורים המחויבים להצלחת בית הספר יצליח להביא פרות בתוך שנים ספורות.

יש לך מסר לתושבי כפר שמריהו?

אני חושב שתושבי כפר שמריהו צריכים להחליט לאן פניהם מועדות בשדה החינוכי. לטעמי ביתם הטבעי הוא בית החינוך המשותף חוף השרון. הם לומדים עם תלמידי רשפון וגליל ים בביה"ס היסודי וצריכים להמשיך אל בית הספר שלנו. תלמידי שכבת ח' שלנו הם התלמידים הראשונים אשר נקלטו מהכפר כבר בכיתה ז' ואמורים להמשיך איתנו. כרגע המסר יחד עם המסורת מבית מבלבלים אותם ואותנו. אני מקווה שיחד עם תהליכי השינוי שבית הספר עובר, יראו בנו ההורים בית חינוך המתאים לילדהם.

מאת: שרון דור-בן חורין

בתחום הספורט פועלת ועדה הבודקת אפשרויות להרחבת היקף הספורט ושדרוג נבחרות בית הספר במקצועות השונים ובאמצעות שיתוף פעולה עם הפועל חוף השרון והמועצה האזורית.

ומה קורה במישור הפנימי - בתחומי בית הספר?

בתהליכי הפנים של בית הספר התחלנו מספר דברים חדשים. בתחום הפדגוגי אנחנו בודקים אפשרות לפתוח כיתות קטנות (מב"ר או אתגר) על מנת לתת מענה לשונות של תלמידים. בנוסף פתחנו מרכז לליקויי למידה לתלמידים בכיתות ו' במרכז עונקבדת מורה מקצועית בתחום שמלמדת את התלמידים באופן פרטני מתוך שאיפה לעזור ולתמוך בהם בלימוד בכיתה. התלמידים חווים הצלחה ויש דיווחים מצוינים בנושא.

גם המורים מונחים. ופן מקצועי כיצד להתמודד עם מידת ההטרונגויות הרחבה בכיתות באמצעות סדרה של שמונה מפגשים העוסקת בהוראה בכיתה הטרונגוית. בשנה הבאה אנחנו מתכננים לקיים את התכנית גם ביתר שכבות אנחנו שמים דגש רב על איכות ההוראה והתחלנו, באמצעות הרכזת הפדגוגית של בית הספר, בתהליך של מתן משוּב על עבודת המורים באמצעות תצפיות וכניסה לשיעורים. בנוסף שמנו לעצמנו כמטרה לייצר רצף לימודים שש שנתי שיאפשר לתלמידים להיכנס בכיתה ז' ולהישאר עד סוף יב' באותו בית ספר.

כיום אנחנו עדיין חווים עזיבה של תלמידים בסוף כיתה ט', חלק מרכזי מהשיחות שאנו עורכים עם התלמידים הללו מלמד אותנו שהדבר כרוך בכוחו של הרגל. אני מאמין שעם הסתת חלק מהדגש על הצלחה לימודית ללא ויתור על החינוך החברתי - ערכי המצוין שלנו אני מאמין שנצליח לשמור על התלמידים הללו ואף למשוך תלמידים מאזורים סמוכים.

כיצד בית הספר נערך לגידול באוכלוסיית האזור בעקבות ההרחבות וכו'?

אזור חוף השרון גדל דמוגרפית וכתוצאה מכך אנחנו נערכים לגידול משמעותי בבית הספר. כבר בשלוש השנים הבאות נגיע לאלף תלמידים

איך נראים מבחינתך השישה חודשים הראשונים של השנה?

פעילותנו בחודשים האחרונים מתרכזת בשני מישורים: פנימי וחיצוני. במישור החיצוני אנחנו נוקטים במהלכים המקדמים את הקשר של בית הספר עם הקהילה במגמה לחבר אותנו לקהילה בתוכה אנחנו פועלים, בניהם כמובן גם כפר שמריהו. שמחתי להענות להזמנתו של ראש המועצה שלכם, מר דרור אלוני, ולהציג את עיקרי הפרוגרמה החינוכית אותה אני רוצה לקדם בבית החינוך. הצגת הדברים בועדת החינוך של הכפר יחד עם שיחה עם אנשי הועדה תרמה ליצירת אקלים חיובי. תפיסת העולם שעומדת מאחורי זה היא שבית ספר אזורי חייב להיות מחובר לקהילות מהם הוא ניזון ולקיים איתם אוסף שלקשרים.

מעבר לכך עומד הרצון לבסס יחסי אמון ודיאלוג פתוחים בין צוות בית הספר וההורים. אותם חיבורים נעשים בעזרת ובאמצעות ועד ההורים המוסדי, גוף שעובד ונפגש בתדירות גבוהה. לדוגמה כרגע פועל הועד לקידום בניית מזנון חדש לבית הספר, יצירת חדר אור קולי, שיפוץ מגרשי הספורט, ועוד. בנוסף, השקנו קבוצת מחקר ופיתוח (מו"פ) העוסקת ביחסי ביה"ס - קהילה, לקבוצה שותפים מורים והורים והיא אמורה להחליט ולקבוע את הדרך להידוק היחסים בין ביה"ס לקהילה. הקבוצה עובדת על דרכי יצירת הקשר בין ביה"ס להורים על מנת ליצור הבהרה לגבי נושאים שונים כמו מתי פונים לבית הספר? איך פונים? למי פונים? מידע שלא תמיד טרוויאלי בעיקר בבית ספר שפועל בקרב ישובים פזורים. מעורבות ההורים באה לידי ביטוי גם באמצעות הנהגות שכבתיות המתקיימת בכל שכבה ומתכננות את הפעילות החברתית של השכבה במשותף.

אילו פעילויות חיצוניות כבר מתקיימות?

הקמנו בית מדרש משותף להורים, מורים ותלמידים שמונחה על ידי מרצים ממכון הרטמן בנושאי תרבות ישראל ותרבות יהודית. בנוסף, התחלנו לקיים קשר הדוק עם תנועות הנוער, אנחנו מעודדים ומתחשבים בפעילויות השונות ובהמשך אף מתכוונים להפוך לאכסניה עבורם.

גם השנה ממשיך בית הספר בתכנית "רצפים", כחלק מהיותו בית ספר שוזר קהילות. התכנית מיועדת לקרב בין חניכיי גן החובה בגנים שבכפר שמריהו, מושב רשפון וקיבוץ גליל ים לבין כיתות א' ובית הספר בכלל. התכנית כוללת מערך אירועים משותפים לתלמידי גני הילדים ובית הספר, בהם נחשפים החניכים הצעירים מקרוב לפעילויות השונות של בית הספר. מתחילת שנת הלימודים הגיעו הילדים לבקר ולהתארח בכמה אירועים מרכזיים של בית הספר, ביניהם: טקס לזכרו של יצחק רבין ולקונצרט "תזמורת השרון", אשר נערך באודישורים וייל עם כיתות א' ו-ב'. גם את ט"ו בשבט חגגו הילדים יחדיו בנטיעות, ביחד עם כיתות ה' - ו'. במהלך השנה יחוו ילדי הגן חוויות משותפות נוספות ואף יזכו לביקור של ילדי כיתות א' בגניהם.

מנגנים בכפר

מאת: שרון דור-בן חורין

מוטי אטיאס, מוסיקאי צעיר ומחונן, הפך לשם דבר בכפר עבור כל אותם ילדים והורים שחולמים כיצד יום אחד יופיעו בלהקה חיה, מנגנים על אחד הכלים ומופיעים בפני כל חבריהם. אטיאס, בחור צעיר (30), מוכשר ואוהב מוסיקה יותר מכל, הקים את בית הספר לאמנויות המוסיקה לפני כשנתיים ובכך אפשר לרבים בכפר להגשים חלום.

הרעיון להקמת בית הספר לאמנויות המוסיקה עלה לאחר שהוחלט לסגור את תזמורת בית הספר היסודי בכפר בשל בעיות תקציביות. אטיאס, ששימש כמורה לתופים וכלי הקשה בבית הספר, מספר כי תלמידים רבים הגיעו אליו בבקשה למצוא להם תחליף להמשך לימודיהם מלבד הקונסרבטוריון הנמצא בהרצליה, העיר הסמוכה. כבעל ניסיון רב בתחום החליט אטיאס לפנות לפנינה רבינוביץ, מנהלת בית וייל, בבקשה למצוא מקום ולאפשר זאת. רבינוביץ, שראתה את הפוטנציאל והביקוש, נעתרה והקצתה לצורך העניין חדר קטן במרתף בית וייל אליו התקבצו בתחילה 35 ילדים ובמהרה הלך המספר והכפיל ואף שילש את עצמו. כיום מגיעים לבית הספר 110 תלמידים, ביניהם ילדים מכל הגילאים וגם הורים רבים שחולמים לנגן מזה שנים. אטיאס מתאר זאת כשמחה גדולה.

מוטי אטיאס התחיל את דרכו המוסיקלית בנגינה בתופים, כבר כשהיה בן שלוש. פעילותו עם ילדים ובני נוער החלה עוד לפני שרותו הצבאי, במהלכה ולאחריה, כאשר ליווה והקים קבוצות כלי נשיפה של נוער שוליים מטעם עיריית חיפה, העיר בה נולד וגדל. בשנים האחרונות, במקביל ללימודיו השונים בתחום המוסיקה ולנגינה בהרכב מוסיקלי יחד עם אחותו, הוא ליווה בתי ספר רבים ואף ניהל מרכזים למוסיקה במתן ובשערי תקווה. לפני כשנתיים, לאחר פתיחת בית הספר למוסיקה בכפר, החליט אטיאס להקדיש את זמנו בעיקר לכך וכיום הוא משלב זאת יחד עם היותו מורה במגמת מוסיקה בבית הספר היסודי לאומנויות גורדון בהרצליה. האמונה והשאפתנות השתלמו, וכיום מתנהל בית הספר בשתי שלוחות, המרכזית נמצאת ברחוב הזורע פינת המרכז המסחרי (קופ"ח כללית לשעבר), והקטנה יותר בבית עליזה.

כבר כשנכנסים לבית הספר מתקבלים בכניסה בידי ילדים בכל הגילאים שעוברים שם במקרה ועוצרים להגיד שלום לאטיאס או לאחד מחבריהם שנמצא בפנים ומנגן. "המקום הפך למרכז עבור הילדים שמגיעים לכאן בשעות אחר הצהריים", מספר אטיאס. "מגיעים לכאן ילדים, נוער ומבוגרים, תלמידים שהתחילו באופן פרטי אצלי ועברו איתי לכאן. הם מנגנים גיטרות מכל הסוגים, תופים וכלי הקשה, לומדים פיתוח קול, פסנתר, אנסמבלים והרכבים. בקרוב אנחנו מתכוונים גם להכניס קורס יצירת מוסיקה בעזרת מחשב, שיאפשר לתלמידים להקליט את עצמם ולערוך מוסיקה באופן עצמאי בעזרת תוכנה, ולפתח בעתיד גם תזמורת כלי נשיפה. התלמידים שמגיעים לכאן רוצים לנגן רוק, את מה שהם מכירים ביום יום. אנחנו דואגים לשלב בנגינה גם ג'אז ותיאוריה ומבצעים פעילויות כמו יום פתוח שיתקיים בסוף חודש פברואר בנושא עריכת מוסיקה באמצעות מחשב, סדנת בניית גיטרות שתקיים באפריל ועוד".

בית הספר מאפשר לילדים להצטרף כבר מגיל שלוש. בתחילה הילדים הצעירים (3-6), משתתפים בחוג לטרומ כלי, משם הם עוברים לפסנתר ככלי ראשוני ואחר כך הם יכולים לבחור בין תופים לגיטרות, למי שנמצא מתאים. כל התלמידים עוברים גם לימודי תיאוריה ולאחרונה נפתחה כיתה תיאוריה לתלמידי כיתות א'. אטיאס מספר בגאווה רבה על האירועים הרבים בהם משתתף בית הספר בכל חג וטקס המתקיים בכפר, ועל ההרכב הראשון שכבר יצא מגבולות הכפר וניגש בימים הקרובים לתחרות להקות צעירות המתקיימת בבית הנוער בהרצליה. "אני רכשתי ניסיון על הבמה מגיל מאוד צעיר", מספר אטיאס, "וחשוב לי להעביר זאת הלאה לתלמידי! לכן אני מלמד אותם במשך שעות רבות איך עומדים על במה, איך נראה "מאחורי הקלעים" וכן רכישת בטחון על הבמה באמצעות כמה שיותר הופעות".

בית הספר לאמנויות המוסיקה הוא מקום שנוצר מהלב הרחב של מוטי אטיאס וצוות המורים המלמדים בו, שנבחרים בקפידה רבה על-ידו. להרשמה ופרטים נוספים ניתן לפנות למוטי אטיאס בטלפון 052-4583149

חינוך לזהירות בדרכים בגני הילדים

בשנת הלימודים הנוכחית החליטה מועצת הכפר יחד עם הצוות החינוכי של גני הילדים לשים דגש רב בנושא בטיחות וזהירות בדרכים במטרה להנחיל כבר מגיל צעיר כללים וחוקים ברורים בכל הקשור לזהירות בדרכים. כחלק מהיוזמה קיבלו גן תאנה וגן רימון ערכות זהירות ובטיחות הכוללות: תמרורים, רמזור, מעבר חציה, כביש ועוד. בעזרת הערכות מלמדות צוות הגננות בגנים את הילדים לנוע בעולם בטוח וזהיר דרך משחק. בנוסף, הן משתפות את ההורים בנושא באמצעות משחקים משותפים עם ילדיהם במטרה לטפח ערנות לבטיחות בדרכים כאורח חיים.

בכלל השנה, גם השנה נושא איכות הסביבה תופס חלק משמעותי בלימודי הגנים. הילדים יוצאים לטיולים בחורשה הסמוכה ולומדים על הפרחים המוגנים, פרחי הבר, שמות העצים והשמירה על הטבע.

אות המתנדב בכפר

כמסורת הכפר בכל שנה, החליטה מועצת הכפר להעניק השנה את אות המתנדב בכפר לחברי מועצה יוצאים שתרמו מזמנם ומרצם ללא כל תמורה לקידום ושיפור החיים בכפר.

רוח ההתנדבות בכפר

שרון דור-בן חורין נפגשה וראיינה כמה אזרחים רגילים, תושבי כפר שמריהו, שבחרו בנוסף לעיסוקיהם השגרתיים להקדיש מזמנם ומרצם להתנדבות למען הקהילה. היא מצאה כי בין כולם יש מכנה משותף אחד בסיסי - רוח הנתינה והתרומה החלה עוד בבית ההורים בילדותם.

יוסי מילשטיין

יוסי מילשטיין הוא איש פעיל במיוחד. בעשר השנים האחרונות בנוסף לעבודתו השגרתית כאיש עסקים פרטי, הקדיש מילשטיין שעות רבות בהתנדבות לעשייה ציבורית כחבר מועצה. אם חשבתם שאחרי פרישתו ממועצת הכפר הוא ינוח קצת, צפויה לכם הפתעה. מילשטיין מיד פנה לעשייה ציבורית, והפעם כיו"ר מטה "קדימה" בכפר שמריהו. המרץ הרב לעשייה, לדבריו, בא מהבית בו גדל על ערכי הנתינה והעיסוק למען הציבור.

מילשטיין הגיע לכפר שמריהו בכיתה ב'. אביו היה במשך 15 שנים ראש מועצת הכפר עד לפרישתו בשנת 1998. באותן שנים כיהן יוסי בתפקידים שונים בעיריית תל-אביב כגון כלכלן באגף תקציבים, מנהל מחלקת מקרקעין, עוזר ראש העיר ומנהל קרן תל-אביב לפיתוח-בריטניה. מילשטיין הרגיש שאת הידע המוניציפאלי הרב שצבר הוא רוצה להעניק לביתו. הוא הגיש את מועמדותו לראשות מועצת הכפר ולא זכה בהתמודדות, אבל איש כמו מילשטיין לא מתייאש, והחליט שאת העשייה הציבורית שלו ניתן לעשות ולקיים גם כחבר מועצה. כחבר מועצה תרגם מילשטיין את דעותיו ודרכו לקידום נושאים בהם הוא מאמין. הוא האמין בקידום הכפר תוך כדי שמירת המסורת המיוחדת הקיימת בו וכן שמירה על האינטרסים של דור מייסדי הכפר ותושביו הותיקים. הוא שימש כיו"ר ועדת נוער וספורט, ועדת ביקורת, ועדת כספים, מכרזים, יו"ר ועדת הנחות בארנונה ועוד. גאוותו טמונה בעיקר בהקמת ועדת נוער וספורט דרכה הוקם בית הנוער הממוקם מאחורי בית וייל ומאפשר לצעירי הכפר להיפגש במקום מוסדר ובטוח.

אחרי עשר שנים משאיר יוסי מילשטיין את הסיכומים לאחרים, אך הוא מרוצה מפעילותו ותוצאותיה. במהלך השנים הוא קידם יוזמות ונושאים רבים, לא תמיד בלב הקונצנזוס, ובחלק מהדברים הוא הצליח להשפיע ובחלק אחר לא. לשמחתו, הוא הצליח לתרום ולהשמיע את קולו כתושב הכפר וחבר מועצה והגיעה השעה לפנות את מקומו לצעירים יותר.

אניק זבליק

אניק זבליק היא דמות מוכרת בכפר לרוב ההורים הצעירים. כאם לארבעה ילדים היא מעורבת בקהילתה בתחום החינוך כבר כמעט עשור שנים. במשך ארבע שנים שימשה כיו"ר ועד ההורים בבית הספר היסודי בכפר. פעילה ונמרצת, דאגה זבליק לשלב בין מעורבות ההורים להנהלת בית הספר ולקרוב בין הקהילות השונות המאכלסות אותו. לפני חודשיים פרשה מועד ההורים לטובת חברות במועצת הכפר.

את דרכה התחילה זבליק דווקא בעולם הפרטי כעורכת דין ולאחר מכן כמנהלת גיוס כספים בלהקת המחול בת-שבע. לאחר לידת שני ילדיה התאומים החליטה שאת מרצה וכשרונה היא רוצה לתרום בכיף, עזבה הכל ופנתה לעשייה ההורית.

אות המתנדב הוענק השנה ל:
יוסי מילשטיין, שכיהן כחבר מועצה החל משנת 1999 ועד נובמבר 2008.

דגנית סמואל, שכיהנה כחברת מועצה החל מדצמבר 2003 ועד אוקטובר 2006.

ספי טפרסון, שכיהן כחבר מועצה החל מאוקטובר 2006 ועד נובמבר 2008.

סרג' קורשיא, יו"ר ועדת בטחון משנת 1998 וחבר מועצה מ-2003 ועד 2008.

כשהיא מספרת על כך היא צוחקת ואומרת שתמיד היתה מעורבת בחינוך ילדיה, והיתה מאלו שהיד מתרוממת להם ישר גבוה, גבוה כשהגננת/מחנכת מחפשת מתנדבים לועד.

העשייה הציבורית, הנדיבות והתרומה מוכרים לה מבית ילדותה, שם גדלה לאבא עובד מדינה במשרד הביטחון, ולאמא שעסקה בחינוך מיוחד כמורה בבית ספר לילדים בעלי הפרעות התנהגות קשות. עשייה זו היא מעבירה כיום באהבה גדולה לילדיה שגם הם ערים ותורמים לסביבה מתוך אותם ערכים. כיו"ר ועד ההורים מסכמת זבליק את פעילותה בהצלחה וגאה במיוחד ביכולת לקרב בין ההורים להנהלת בית הספר ולקדם נושאי למידה לא פורמאליים כמו קרן קרב, הכנסת תלבושת אחידה, סיוע בקידום בית ספר לירוק ועוד.

אחרי ארבע שנים היא מפנה את מקומה לחברים חדשים בשמחה רבה ופונה לעשייה ציבורית בתחום הרווחה והחינוך. את הזמן והמרץ, עליהם היא מודה מאוד לבן זוגה על תמיכתו בה במהלך כל השנים, היא מפנה להגשמת החזון של קיום חיי קהילה עם מעורבות וערבות הדדית, במטרה להגיע לכמה שיותר אנשים בכפר שצריכים סיוע ותמיכה וליצור קהילה קשובה אחד לשני.

סרג' קורשיא

סרג' קורשיא, קצין צנחנים ועדיין פעיל כאלוף משנה במילואים, קיבל את אות ההתנדבות על תרומתו כיו"ר ועדת בטחון משנת 1998 וחבר מועצה משנת 2003 עד שנת 2008. במשך עשר השנים האחרונות דאג סרג' להסדרת הביטחון בכפר ולבניית מערך אבטחה, שיעניק בטחון לתושבי הכפר. במסגרת פעילותו היה אחראי על מספר מהלכים שהצליחו להוריד את אחוז הפשיעה בכפר לאחוז קטן, ביניהם סגירת הישוב בלילות ויצירת שיתוף פעולה עם משטרת גלילות, אשר מסייעת רבות לשמירה על בטחון הכפר.

סרג' גדל בבית שרוח ההתנדבות היתה נוכחת בו תמיד (עם עובדות קשה להתווכח, אחותו פפוש ממקימות "למען הכלל", מככבת בכתבה שלידי). כבר בילדותו התנדב ובגיל 18 בעת שמשפחתו שהתה בחו"ל במשך מספר שנים החליט לעלות לארץ ולהתגייס לצנחנים כחייל בודד. את רוח ההתנדבות הוא מעביר הלאה לבני ביתו, ובתו בת ה-12 כבר מתנדבת ותיקה בעמותת "למען הכלל".

סרג' גאה בפועלו והישגיו במועצה בעשר שנים האחרונות כיו"ר ועדת בטחון, יו"ר ועדת ביקורת, יו"ר ועדת איכות סביבה ועוד. הוא מרגיש שזה הזמן הנכון לפנות מקום לצוות חדש, אבל מסתבר שלא מוותרים עליו בקלות. חברו הטוב עמירם אליאסף, יו"ר ועדת בטחון, ביקש שיישאר כחבר ועדה וימשיך לתרום מהידע והניסיון הרבים שלו.

תודה מיוחדת

ליובל גרין הקב"ט, לרס"ב ברוך סולומון השוטר הקהילתי ולכל מתנדבי יחידה 605 של המשמר האזרחי, המשותפת לכפר שמריהו ולרשפון, תודה מקרב לב על הרוח ההתנדבותית, החיטיות, על ההתמדה ועשייה הביטחונית למען הישובים. בשת"פ משטרת גלילות, אתם מעניקים תחושת ביטחון. אנא המשיכו כך.